De toepassing van de nieuwe BAPCOC-richtlijnen uit 2019 in de praktijk.

Haio: DELABIE Lisa , U.G.
Promotor: DE SUTTER An , U.G.
Praktijkopleider: DEBELS Ortwin , GEERAERT Stijn , HARDY Bjorn , LINSKENS Els

Context: Het wijdverspreid gebruik van antibiotica leidt tot antibioticaresistente stammen. Omwille van de stagnatie van ontwikkeling van nieuwe types antibiotica, wordt antibioticaresistentie een steeds groter probleem. Eind jaren ’90 van de vorige eeuw werd dit door de Europese Unie aangekaart. België richtte daarom BAPCOC (Belgische Commissie voor de Coördinatie van het Antibioticabeleid) op. Zij staan in voor het ontwikkelen van een verantwoord antibioticabeleid in België. De aanpak van antibioticaresistentie dient op verschillende niveaus en door een scala van maatregelen aangepakt te worden. De werkgroep ‘ambulante praktijk’ van BAPCOC bracht in 2008 een ‘Belgische gids voor anti-infectieuze behandeling in de ambulante praktijk’ uit. Deze gids geeft een evidence-based behandeling weer van frequent voorkomende infecties. Deze werd laatst herzien in 2019.

Onderzoeksvraag: Is antibiotica voorgeschreven in de huisartsenpraktijk conform de herziene BAPCOC-richtlijnen van 2019?

Methode: Dit praktijkverbeterproject probeert na te gaan in welke mate correct antibioticavoorschrijfgedrag volgens de laatste BAPCOC-gids wordt toegepast. De studie vond plaats in een huisartsenpraktijk in de Brugse regio met vier huisartsen. Gedurende zes maanden (september 2020-februari 2021) werd maandelijks bijgehouden welk antibioticum werd voorgeschreven en voor welke indicatie. Maandelijks gebeurde analyse van deze data waarna feedback werd gegeven aan de artsen waar het voorschrijfgedrag kon verbeterd worden.

Resultaten: In totaal werd gedurende zes maanden 199 keer antibiotica voorgeschreven. De meest frequente indicaties om antibiotica voor te schrijven waren cystitis, acute keelpijn en acute otitis media. In de eerste maand waren 43,9% van de voorschriften, getoetst aan de BAPCOC-gids, correct. In de zesde maand was dit 84,6%. Met de Mann-Whitney U test werd de eerste maand vergeleken ten opzichte van de andere maanden. Vanaf de vierde tot en met de zesde maand was er een significant verschil ten opzichte van de eerste maand qua percentage correcte antibioticavoorschriften

Conclusie: Als conclusie kan er gesteld worden dat er een significante verandering van het antibioticavoorschrijfgedrag plaatsvond na maandelijkse verzameling van de data met feedback naar de artsen toe. Het praktijkverbeterproject liep over een beperkte periode en met een beperkt aantal artsen, dus verder onderzoek is zeker aangewezen. Bovendien is correct antibioticavoorschrijfgedrag slechts een deel van vele acties die noodzakelijk zijn om antibioticaresistentie een halt toe te roepen.